

רץ כצבי וגיבור כארי

מבט שבועי לנבכי הנפש

מאת צביקה קליגר - מאמן אישי בשיטת "נפש האדם בתלת מימד"

על פרשת דרכים

נקודת מבט יהודית מהפרשה על עולם הנפש אקטואליה ומה שביניהם

אחריות על עם ישראל והם ענשים במידה וישראל יעשה משהו אסור. אחריות נוספת היא על עם ישראל לדאוג לכוהנים וללויים למחיה שלהם מכיוון שאין להם חלק ונחלה בארץ ישראל. מדוע הקב"ה כתב לנו את אותן שתי דוגמאות בצמוד וסמוך אחת לשנייה? מכיוון שכאן אנו לומדים על החשיבות של אותה לקיחת אחריות ונתינה לזולת, כאשר אנו ניתן לשני, כאשר אנו נתמסר, כאשר לא נוותר לעצמנו ונהיה שם אחד לצד השני, אחד בשביל השני, אנו נקבל מיד בחזרה, אנו נחווה מיד את אותה חוויה מעמיתנו, מכיוון שישנו כלל שאומר "שנתינה גוררת נתינה", כמו שחז"ל הקדושים אומרים לנו "**כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם**", לכן כאשר הקב"ה רוצה לבקש או לומר לכוהנים וללויים "קחו אחריות" תנו מעצמכם לשני, הוא ישר מרגיע אותם ואומר להם אל דאגה, אומנם אתם נוטלים על עצמכם אחריות כבדה, אבל אל דאגה, אתם תקבלו חזרה, מה שתתנו אתם תקבלו!

האתגר השבועי: בואו יחד השבוע ננסה את הכלל הזה של "**נתינה גוררת נתינה**" לא, לא ניתן בכדי לקבל, אבל ששום דבר לא ימנע אותנו מלתת, אנחנו צריכים להרגיש שאנחנו גם מקבלים, לכן ננסה השבוע יחד לקחת משהו מסוים שאנחנו רוצים להעניק לו, לתת ולא לצפות לקבל חזרה, לתת על מנת לתת! או משהו מסוים שאנו מרגישים שאנחנו יכולים לתת, ניתן ואנו נראה שפתאום מבלי להיות מוכנים אנו נקבל מהסביבה שלנו, כי ככה ה' יצר את העולם, כשאתה נותן אתה מקבל!!!

בהצלחה רבה! שבת שלום!

כאשר אנו
ניתן לשני,
כאשר אנו
נתמסר,
כאשר לא
נוותר
לעצמנו
ונהיה שם
אחד לצד
השני, אחד
בשביל
השני, אנו
נקבל מיד
בחזרה, אנו
נחווה מיד
את אותה
חוויה
מסביבתנו

א ויֵאמֶר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן אַתָּה וּבְנֵיךָ וּבֵית-אֲבִיךָ אֲתֹמַר תִּשְׂאוּ אֶת-עֹנֶן הַמִּקְדָּשׁ וְאֲתֹמַר וּבְנֵיךָ אֲתֹמַר תִּשְׂאוּ אֶת-עֹנֶן כְּהִנְתֶּם: ב וְגַם אֶת-אֲתֹמַר מִשֶּׁה לֹא יִשְׁכַּט אֲבִיךָ הַקָּרֵב אֲתֹמַר וְיָלְנוּ עֲלֵיךָ וְיִשְׁרְתוּךָ וְאֲתֹמַר וּבְנֵיךָ אֲתֹמַר לִפְנֵי אֶהְיֶה הַעֲדַת ג וְשִׁמְרוּ מִשְׁמֶרֶת וּמִשְׁמֶרֶת פְּלִי-הָאֵהָל אֲף אֶל-פְּלִי הַקֹּדֶשׁ וְאֶל-הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִקְרְבוּ וְלֹא-יִגְמְתוּ גַם-הֵם גַּם-אַתֶּם... ח וַיִּדְבַּר יְהוָה אֶל-אַהֲרֹן וְאָנֹכִי הִנֵּה נֹתֵמֵי לָךְ אֶת-מִשְׁמֶרֶת תְּרוֹמַתִּי לְכָל-קֹדֶשׁי בְּגֵי-יִשְׂרָאֵל לָךְ נֹתֵמִים לְמִשְׁתָּה וּלְבְנֵיךָ לְחֻק-עוֹלָם ט וְהָיְתָה לָּךְ מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשִׁים מִן-הָאֵשׁ פְּלִי-קָרְבָּנֶם לְכָל-מִנְחָתָם וּלְכָל-חֻטְאָתָם וּלְכָל-אַשְׁמָם אֲשֶׁר יֵשִׁיבוּ לִי קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים לָּךְ הוּא וּלְבְנֵיךָ: י בְּקֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים תֹּאכְלוּ פְּלִי-זָכֹר יֹאכַל אֹתוֹ קֹדֶשׁ יִהְיֶה-לָּךְ: יא וְזֶה-לָּךְ תְּרוֹמַת מִתְּנֶם לְכָל-תְּנוּפֹת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל לָּךְ נֹתֵמִים וּלְבְנֵיךָ וּלְבְנֹתֶיךָ אֲתֹמַר לְחֻק-עוֹלָם פְּלִי-טָהוֹר בְּבִיתְךָ יֹאכַל אֹתוֹ. בפרשתנו אנו לומדים על לקיחת אחריות ונתינה, ומה הן גורמות, בפרשה שלנו אנחנו רואים שני מקרים של לקיחת אחריות "קיצונית" אפילו, הקב"ה ממנה את הכוהנים ואת הלויים להיות אחראים על המשכן, הם לא היו סתם אחראים, הקב"ה אומר להם "**אתם תשאו את עוון המקדש**" אומר רש"י הקדוש "עליכם אני מטיל עונש הזרים שיחטאו בעסקי הדברים המקודשים המסורים לכם" הקב"ה אמר לכוהנים וללויים, אתם אלה שתקבלו את העונש על אותם "זרים"- שאינם כוהנים או לויים שיתעסקו במקדש. מייד לאחר מכן הקב"ה מלמד אותנו על מצוות תרומה ומעשר, תרומה ומעשר הם מתנות שאנו, עם ישראל, נותנים לכוהנים וללויים "תמורת" עבודתם במקדש, מכיוון שהכוהנים והלויים לא היה להם "חלק ונחלה" כמו לשאר השבטים, הקב"ה נתן להם את מתנות הכהונה. כאן אנו רואים את הדוגמאות הללו של אותם מקרים של לקיחת אחריות קיצונית, האחת, הכוהנים לוקחים

עקב בצד אגודל (אמרה ידועה)

"תן לזולת מבלי לזכור, וקבל ממנו מבלי לשכוח"

סיפור בתלת מימד

אני - חברי - ומה האלוקים שואל מעמך?

יכולתו את ההתרמה, אך בסוף דבריו הוא רק קרא לו, לחץ את ידיו ולא העניק לו את הספר שהוא נתן לכולנו!!! באמת??? כל כך היה אכפת לתת לו את הספר, למה הוא היה חייב כל כך לנקום בו? כל השבחים האלו שהוא נתן לו רק היה נראה שהוא מתגרה בו, אני לא מבין אותו, הרי הסגן באמת עשה ככל יכולתו, אז מה הוא היה צריך קצת פרגון?

המבט של הזולת (הסגן)

יום רביעי, יום לפני הדינר הגדול, המנהל התקשר אליי, ובקש לבא אלי הביתה לדבר איתי על משהו, אוקיי, בשמחה אמרתי, כמה שעות לאחר מכן ישבנו אני והמנהל בסלון ביתי, אין לי מידי מה לומר, פתח המנהל אבל אני רוצה להתנצל על כל מה שהיה, אני מצטער שזה מגיע רק עכשיו, אבל אני יודע שההתנהגות שלי לא הגיע לך, ההארות שלך בהתחלה היה רק כדי לעזור, אבל היה לי פחד שאתה חושב שאני לא מתאים לתפקיד, לכן התחלתי כל הזמן להתנגח בך ולהוכיח לך שאתה לא יודע על מה אתה מדבר, כל זה נבע מפחד, רק עכשיו כשהכל נגמר הבנתי את זה. אתה סולח לי? לקח לי כמה דקות לחשוב על הענין אך לאחר מכן הרגשתי שאני מסוגל לסלוח לו! אני מאוד מעריך אותך על זה, תודה, לאחר עוד כמה מיילים המנהל נפרד ממני לשלום. לאחר חצי שעה דופק אצלי בדלת שליח עם משלוח יפה ומעוצב בצורה מדהימה ואמר לי שהמנהל שלח לי את זה! התקשרתי אליו הודיתי לו על כך מקרב לב, הוא אמר לי שזה רק בשביל התחושה הטובה ומחר הוא ישבח אותי בפני כולם ויודה לי על העבודה שלי, הודתי לו שוב...

מה ה' אלוקיך שואל מעמך

המסר היפה שאתה יוכל ללמוד מכאן ישראל השבוע, זה לראות כמה דברים יכולים להיגרם מ"פחד", הקשר לפני אותו "פחד" בין המנהל והסגן היה מצויין, הכל היה טוב וגם מיד לאחר אותו סיום של "האיום", החששות שהיו למנהל בראש נעלמו, אבל ה"פחד" הוא אחד הכלים החזקים והמשתקים, לכן כדאי לך לעקוב אחרי ההתנהגויות שלך ולראות מהיכן הם נובעות ומה מקורן!

*הסיפורים במדור זה בבסיסם נשמעים על ידי המאומנים של צביקה, אך פרטיהם משונים עד בלי הכר *להצטרפות למניין העלון ניתן לשלוח מייל למערכת "רץ כצבי" ותקבלו את העלון לתיבת המייל שלכם מידי שבוע באופן קבוע

בארבע עיניים

השבוע אני רוצה לדבר על המושג שנקרא "חזון", מהו ה"חזון"? החזון הוא מטרה ארוכת טווח שהאדם לוקח על עצמו, החזון הוא המקום שהאדם שואף ורוצה ומכוון אליו בחייו, החזון הוא מטרה בעלת משמעות גדולה עבור האדם, יותר מסתם משהו שהאדם רוצה, החזון זה משהו שהאדם מרגיש שזה מה שהוא, לשם זה הוא חי את חייו, ובשביל זה הוא יהיה מוכן להתאמץ ולהשקיע. למשל, אם אני רוצה להיות מורה הוראה, זה החזון שלי, ובשביל זה אני אצטרך להשקיע, ללמוד להיבחן, רק אחרי זה, אני השגתי את המטרה שלי את החזון שלי, אני אעשה את כל הדרך הזו כדי להגשים את החזון שלי. לעיתים החזון שלנו לא כל כך ברור, לכן גם הדרך לשם לא כל כך ברורה. לכן אחד הדברים שאנחנו חייבים לעצמנו, כל אדם באשר הוא, אנו חייבים לעצב לעצמנו חזון, אחרת ה"טעם" של החיים נמוג ונעלם. איך בוחרים "חזון"? לפי מה אנחנו מחליטים "זה" מה שאני רוצה לעשות בחיי. בתור ילדים, כולנו רצינו להיות באיזה שהוא שלב משהו, אך כאשר גדלנו הבנו, שיש גם הגיון בחיים, לכן לא כל מה ש"חלמנו" להיות נהיה... אז מה כן? מתי נדע ש"חלום" שלנו יכלו להתגשם ולהיות מטרת חיינו? בראש ובראשונה, המטרה שלנו, החזון שלנו, צריך להיות אפשרי בסביבה שלנו, הוא צריך להתאפשר ע"י הסביבה שלנו שלא נתקל סתם במכשולים ובמהמורות שיקשו עלינו לממש את החזון שלנו, הדבר הנוסף הוא הדבר הכי חשוב, שאותו "חזון" יתן לנו טעם בחיים, שכאשר אנחנו נעשה את זה, אנחנו נרגיש שהנה זה זה, הנה אני עושה משהו שטוב לי, שמקדם אותי, שממלא אותי. כאשר אנחנו לא נעשה אותו תקופת מה, אנו נרגיש חוסר, אנו נרגיש "שלא טוב לנו", כאשר נמצא משהו כזה, נדע, זו המטרה שלי, זה החזון שלי, זה מה שנועדתי לעשות. לאחר שנמצא את זה, זה לא חייב להיות שנמצא את זה מיד, לעיתים זה לוקח קצת זמן, לפעמים קצת יותר, אבל אם אדם באמת ישאל את עצמו ויבחן את עצמו הוא ימצא את התשובה בעז"ה. מה לעשות אחר כך? איך להתקדם עם אותו חזון, נראה בעז"ה בשבוע הבא.

להפניית שאלות למדור "בארבע עיניים" או לכל פניה אחרת

ניתן לכתוב למייל : ratzcazvi@gmail.com ונשמח לענות ולהחכים יחד!